U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Elišky Cihlářové a JUDr. Jiřího Vyvadila v právní věci stěžovatele **V. S.**, zastoupeného JUDr. Dagem Sedláčkem, CSc., advokátem se sídlem v Brně, Okrouhlá 16, za účasti **Ministerstva vnitra**, se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 30. 6. 2004, č. j. 55 Az 701/2003 - 29,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á** .

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 30. 6. 2004, č. j. 55 Az 701/2003 - 29, byla zamítnuta žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra (dále jen „správní orgán“) ze dne 13. 5. 2003, č. j. OAM-10901/VL-16-P19-2001, jímž nebyl stěžovateli podle § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o azylu), udělen azyl a podle § 91 nebyla na stěžovatele vztažena překážka vycestování.

Včas podanou kasační stížností stěžovatel uplatňuje důvod podle § 103 odst. 1 písm. a) a b) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen s. ř. s.), jelikož považuje napadený rozsudek za nezákonný, spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení. Konkrétně poukazuje na ust. § 32 odst. 1 správního řádu a namítá, že správní orgán před svým rozhodnutím nevyužil všech možných a dostupných prostředků ke zjištění skutkového stavu, když možnosti správního orgánu byly mnohem větší než stěžovatele především v oblasti národnosti stěžovatele, když jako občan Moldavské republiky je ruské národnosti, a tudíž by se měl správní orgán zabývat možností vzniku značné obavy z pronásledování z důvodu národnosti v Moldavské republice.

Ze soudního spisu Nejvyšší správní soud zjistil, že stěžovatel v žalobě uvedl, že správní orgán porušil ust. § 3 odst. 3 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (dále jen „správní řád“), neboť se jeho žádostí o udělení azylu nezabýval odpovědně a svědomitě, dále ust. § 3 odst. 4 správního řádu, neboť nevyšel ze spolehlivě zjištěného stavu věci a nevedl azylové řízení tak, aby posílil jeho důvěru ve správnost jeho rozhodování, a proto stěžovatel napadené rozhodnutí nepovažuje za přesvědčivé, dále ust. § 32 odst. 1 správního řádu, kdy správní orgán nezjistil přesně a úplně skutečný stav věci a za tím účelem si neopatřil potřebné podklady pro rozhodnutí, dále ust. § 33 odst. 2 správního řádu, kdy nedal stěžovateli možnost před vydáním rozhodnutí vyjádřit se k podkladu i ke způsobu jeho zjištění, popř. navrhnout jeho doplnění, dále ust. § 46 správního řádu, kdy napadené rozhodnutí není v souladu se zákony a nevyšlo ze spolehlivě zjištěného stavu věci, dále ust. § 47 odst. 3 správního řádu, kdy odůvodnění napadeného rozhodnutí

jej nepřesvědčilo o jeho správnosti a postupu správního orgánu a správní orgán se nevypořádal se všemi provedenými důkazy, dále § 12 zákona o azylu, kdy má za to, že zákonné podmínky pro udělení azylu splňuje, resp. minimálně splnil podmínky pro vztažení překážky vycestování ve smyslu § 91 zákona o azylu. Pokud jde o skutkové důvody, odkázal na svoji žádost o udělení azylu ze dne 8. 11. 2001 a protokol o pohovoru ze dne 11. 2. 2002 a ostatní spisový materiál. Protože krajský soud důvodně tyto obecné námitky, které jsou jen parafrází zákonných ustanovení, nepokládal za řádné žalobní důvody, vyzval stěžovatele k odstranění vad podání. Stěžovatel v doplnění opětovně uvedl citaci předně uvedených ustanovení zákona a dále uvedl, že správní orgán porušil ust. § 47 odst. 5, věta druhá, správního řádu, neboť rozhodnutí postrádá podpis oprávněné osoby, tj. ředitele odboru azylové a migrační politiky Ministerstva vnitra.

Nejvyšší správní soud nemohl kasační stížnost věcně projednat, neboť jde o kasační stížnost nepřípustnou.

Podle § 104 odst. 4 s. ř. s. není kasační stížnost přípustná, opírá-li se jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103, nebo o důvody, které stěžovatel neuplatnil v řízení před soudem, jehož rozhodnutí má být přezkoumáno, ač tak učinit mohl.

Ze spisu je zřejmé, že žaloba stěžovatele včetně jejího doplnění obsahovala kromě parafráze jednotlivých ustanovení správního řádu, které bez náležité konkretizace nepředstavují řádný žalobní důvod, jedinou konkrétní námitku vztahující se k náležitosti podpisu na správním rozhodnutí, naopak v kasační stížnosti jediným konkrétním důvodem byla námitka, že správní orgán před svým rozhodnutím nevyužil všech možných a dostupných prostředků ke zjištění skutkového stavu ve vztahu k možné obavě stěžovatele před pronásledováním z důvodu jeho ruské národnosti.

Protože stěžovatel uplatnil v kasační stížnosti nepřípustnou námitku a šlo zároveň o námitku jedinou, Nejvyšší správní soud kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. z důvodu uvedeného v § 104 odst. 4 s. ř. s., za použití § 120 s. ř. s., odmítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ust. § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byla kasační stížnost odmítnuta.

Stěžovatel podal současně s kasační stížností návrh, aby byl kasační stížnosti přiznán odkladný účinek dle ust. § 107 s. ř. s. Nejvyšší správní soud o tomto návrhu z důvodu nadbytečnosti nerozhodl, neboť o věci rozhodl neprodleně po jejím obdržení a po nezbytném poučení účastníků řízení o složení senátu.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. 1. 2005

JUDr. Radan Malík
předseda senátu